

החלטת הממונה על המשמעת

פסק דין

1. הנקבל הינו סטודנט לתואר ראשון בתכנית המשולבת במדעי החיים ובמדעי הרפואה. הוא הואשם בכך שביום 10.12.2014 ניסה להיכנס לקמפוס במכוניתו עם תו חנייה מזויף. בכך עבר עבירה של מסירת ידיעה כוזבת לאוניברסיטה או עובדיה לפי סעיף 29.2 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח), עבירה של הפרת הוראות לשימוש במתקני האוניברסיטה לפי סעיף 29.5 לתקנון, ועבירה של התנהגות שאינה הולמת את כבוד האוניברסיטה או מעמד של תלמיד לפי סעיף 29.10 לתקנון.
2. הנקבל הודה במעשה המיוחס לו בכתב הקובלנה, ולכן אני מרשיע אותה על פי הודאתו.
3. הצדדים העלו טיעונים לעונש. על שני הצדדים היה מקובל כי העונש יכלול נזיפה, קנס כספי משמעותי, ושליטת הזכות לתו חנייה לצמיתות. המחלוקת בין הצדדים התרכזה בשאלות של הרחקה מהלימודים ומניעת אישורים, ובנושאים אלה הצדדים הגישו פסיקה קודמת של בית הדין וניתחו את משמעותה. יצוין כי הנקבל צפוי לסיים את לימודיו לתואר הראשון בסמסטר הנוכחי, ומתעתד לפנות ללימודי המשך.
4. אין חולק כי מדובר בעבירה חמורה, שראויה לעונש משמעותי. זיוף של כל מסמך או תעודה, גם כשמדובר בתו חנייה, הוא מעשה שחותר תחת האפשרות לנהל את החיים המשותפים באוניברסיטה בצורה תקינה. עם זאת, יש מקום להפריד עד כמה שאפשר בין העונשים שמשמעותם מנהלית לבין עונשים שמשמעותם אקדמית. בעניין זה, נכתבו בהחלטת בית הדין במקרה שדן באותה עבירה של זיוף תו חנייה הדברים הבאים: "זו עבירה שראויה לעונש חמור. אולם הפן האקדמי בה הוא רק משני. ולכן עונש בעל משמעויות לימודיות נראה לי פחות ראוי." (ד/2006/9, בעמ' 1). בית הדין הזכיר, באותו מקרה, שמגוון העונשים העומד לרשותו מוגבל ולכן לא קל ליצור עונש משמעותי ללא פן של עונש לימודי. בכל זאת, נראה כי יש לשאוף להקטנה ככל האפשר של הפן האקדמי בעונש.
5. בעניין ההפרדה בין עונש אקדמי לעונש מנהלי, עלתה בדיון טענה כי נשללה מהנקבל תעודת הצטיינות בשל האישום המשמעותי. מטבע הדברים הנושא לא התברר בפני בית הדין ולא נשמעה עמדת החוג, ואציין רק שעל פני הדברים מתעורר ספק אם ראויה הטלת עונש אקדמי מובהק על מעשה שאינו קשור באופן ישיר בפעילות האקדמית, בזמן שהנושא נמצא בבירור משמעותי בפני בית הדין.

6. בנוסף לשיקולים כלליים אלה, הובאו בפני בית הדין ראיות לאופיו של הנקבל, להיותו סטודנט מצטיין ותורם משמעותי לחיי הסטודנטים בחוגי הלימוד שלו. הנקבל גם העיד והסביר עד כמה הוא מתחרט על המעשה ומקבל עליו אחריות, והתרשמתי שהחרטה כנה.

7. על סמך השיקולים לעיל אני גוזר את עונשו של הנקבל כדלקמן:

א. קנס של 1,000 ₪.

ב. שלילת הזכות לתו חנייה לצמיתות.

ג. נזיפה.

ד. הרחקה מהאוניברסיטה לסמסטר אחד, סמסטר א' תשע"ו, אותה ניתן להמיר במאה שעות של עבודות לתועלת הציבור בתאום עם דקנאט הסטודנטים.

ה. מניעת אישורים למשך שנה, מיום מתן פסק הדין, למעט אישורים למוסדות אקדמיים לשם פניה להמשך לימודים. משמעות הקביעה היא שניתן יהיה להעביר אישורים, לבקשת הנקבל, למוסד להשכלה גבוהה לצורך הגשת מועמדות לתארים מתקדמים. אין להעביר אישורים לכל גורם אחר.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

פרופ' רועי קרייטנר

הממונה על המשמעת